

Samen sterk

Je ouders verliezen of niet meer bij je familie kunnen wonen. Dat is voor de meeste kinderen een traumatische ervaring. Een ervaring die ze vaak delen met broers en zussen. Om hun trauma niet nog groter te maken, zorgt SOS Kinderdorpen dat broers en zussen in een kinderdorp altijd samen worden geplaatst bij één SOS familie. Samen sterk, samen op weg naar de toekomst. Een reportage uit Guinee-Bissau.

► TEKST JOLIEN STORSBERGEN FOTOGRAFIE MONA VAN DEN BERG

De tweeling Sofia (1) en Carolina is op de dag van de foto negentien jaar geworden. De zussen wonen sinds de opening, elf jaar geleden, in het kinderdorp. Voor die tijd groeiden ze op bij de nonnen; hun vader bracht de meisjes daar na de dood van hun moeder naartoe. Sofia: 'We zijn vrijwel altijd bij elkaar, studeren samen en vinden dezelfde dingen leuk. Carolina is erg lief en een beetje verlegen. Behalve als ik haar lipstick pak, dan kan ze wel boos worden. Gelukkig hebben we niet dezelfde maat schoenen.' Carolina beaamt dat ze verlegen is. 'Ik wil graag public management gaan doen. Schrijven, onderhandelen en woordvoeren vind ik leuk. Ik moet die verlegenheid dan wel overwinnen. Sofia helpt me daarbij. Ze respecteert me en is er altijd voor me.' Sofia: 'Het liefst blijven we voor altijd samen. Maar als dat niet gaat, zijn we sterk genoeg om het ook apart van elkaar te redden.' ●

Toen de moeder van Mariana (14) en Leonor (11) overleed, kon hun vader niet goed meer voor ze zorgen. Inmiddels is ook hij overleden. Mariana, met zachte stem maar strijdvaardige blik: 'Ik ben heel blij dat ik samen met mijn zusje ben. Ik ben trots op hoe ze het op school doet en hoe ze zich gedraagt. Natuurlijk hebben we ook weleens ruzie, maar dat komt maar weinig voor.' Haar zusje reageert: 'Mariana staat altijd voor me klaar en geeft me raad als ik ergens mee zit. Haar liefde en warmte voor mij maken mij gelukkig.' De zussen hebben nog contact met hun halfbroertjes en stiefmoeder, bij wie ze soms een paar dagen gaan logeren. 'Onze band is goed', vertelt Mariana. 'Ze voelen als familie en zijn belangrijk voor ons. Het is niet erg dat zij daar zijn en wij hier.' ●

João (voor) en zijn tweelingbroer Jahino kwamen als eenjarige peuters samen bij hun SOS familie wonen. Toen hun moeder na de bevalling overleed en hun vader ziek werd, wilde de familie van de jongens af; hun karma zou slecht zijn. Hun vader bezoekt ze nu elke drie maanden. João, inmiddels negen jaar: 'Mijn broer is lief voor mij. We spelen graag samen met de lego. Of we voetballen. Dat doen we samen met onze vriendjes.' 'En we drummen op blikjes en dansen dan', vult Jahino aan. 'Mijn broer kan trouwens ook goed schoonmaken.' Ze schateren het uit, om vervolgens samen naar het voetbalveld te rennen. ●

Margarida (8) en Ana (4) wonen sinds drie jaar samen in het kinderdorp.

Daarvoor groeiden ze gescheiden van elkaar op. Nadat hun moeder was overleden, erkende hun vader de meisjes niet als zijn dochters. De broer van hun moeder probeerde de zorg voor zijn nichtjes op zich te nemen, maar omdat hij jong was en nog op school zat, wist hij niet hoe hij dat moest doen. Ana belandde ondervoed in het ziekenhuis, haar grote zus in een weeshuis. SOS Kinderdorpen bracht de zussen bij elkaar en ontfermde zich over hen. De meisjes laten elkaars handen niet los. Margarida: 'Ik wil later graag schrijfster worden. Mijn favoriete vakken op school zijn literatuur en Portugees. Ik heb veel vriendinnen en het liefst spelen we samen rat & kat (soort pakkertje, red.). Mijn zusje is lief. Ik moet altijd lachen als ze met haar poppen speelt. Ze maakt dan echt een hoekje, voor alles heeft ze een plekje. Ze verft ook graag.' ●

Miguel en Gabriel waren één jaar jong toen ze in de familie van SOS moeder Maria verwelkomd werden. Elf jaar later is de tweeling onafscheidelijk. Ze verdedigen elkaar altijd, knuffelen en staan ons hand in hand te woord. Miguel (achter): 'Samen spelen met mijn broer vind ik het leukst. Hij maakt veel grapjes, ook over mij. Dan moet ik heel hard lachen.' Gabriel lacht: 'Ik vind mijn broer leuk omdat hij knap is en om de manier waarop hij met me speelt. We hebben meer broertjes en zusjes (in de SOS familie, red.) maar wij zijn het meest samen. Als er iets is, praten we eerst met elkaar en daarna gaan we samen naar onze moeder.' Miguel voegt toe dat ze soms ook wel dingen apart doen. 'Mijn broer houdt van zingen en ik voetbal het liefst.' ●